

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 " — "
Negyed évre	1 " 50 "
Egyes szám ára	6 kr.
Külföldre egy évre	8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyíltér” rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltetnek.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ-HIVATAL:
Kézdivásárhelyt: Csik-Szeredában: Székely-Udvarhelyt:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Dr. Kádbó Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetmények, nyíltérek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadtatnak.

Adókvetés.

Kézdivásárhely, ápril 20.

A kézdivásárhelyi adókvető bizottság már végleg befejezte működését s a kiküldött kincstári képviselő meg lehet elégedve az eredménnyel s nyugodt lélekkel nézhet a szokásos 100 frt jutalom elébe, mivel a magas kormány az adókvetési előadókat buzgó működésükért megtisztelni szokta. A magas kincstár is teljesen meg lehet elégedve az eredménnyel, mert az ujonnan kivetett adó a tavalyihoz képest jelentékeny emelkedést mutat, jól lehet a megélhetési mód az évenkénti meggyénkre nehezülő elemi és más csapások folytán mindig nehezebbé válik; s hogy mégis ennek dacára az adókat felebb lehetett emelni, ez kizárólagosan a háromszéki adófelügyelőségétől kiküldött kincstári képviselő érdeme, ki igazán nagy elmeéllé és fényes logikával tudott az egyes adózó polgárok részére olyan adó-alapokat teremteni, olyan adóforrásokat felfedezni s olyan üzleti forgalmat kimutatni, melyek okvetlenül az adó fel-emelését vonták maguk után, de a melyek egyáltalában nem feleltek meg a valóságnak.

A s.-szentgyörgyi adófelügyelő a bizottsághoz tartott lelkes beszédében így kiáltott fel: „Mennyivel szebb a mostani alkotmányos önadóztatás a régi beamteri önkénykedésnél!” És ebben igaza is volna, ha e szép alkotmányos intézmény a törvényhozás intenciójának

megfelelően vitetnék keresztül s ha az adókvetéssel megbízott bizottság úgy gyakorolhatná jogait, a mint azt a törvény szelleme előírja. Az adókvető bizottság mellé rendelt kincstári képviselőnek nincs szavazati joga, de van felelősségi joga, s így az adókvető polgár bizonyíthat akármiképpen s a bizottság, igazságérzettől eltelve, határozhat akármiképpen: a szegény ember sorsa mégis csak a kincstári előadó kényére van bízva, mert neki joga van a bizottság határozata ellen a felszólamlási bizottsághoz folyamodni, ott pedig vajmi kevésbé ismerik az itteni viszonyokat s így rendesen a kincstári képviselőnek adnak igazat; pedig vannak oly üzleti vagy elemi csapások, melyeket az adókvetésnél mulhatatlanul tekintetbe kell venni, de a melyeket írásban nem lehet bizonyítani s melyekre nézve csak a helyi viszonyokkal ismerős bizottság tud igazságos és méltányos határozatot hozni. Az adófelügyelő az eddigi tapasztalatok szerint, mit sem törődve a bizottság határozatával, feltétlen hitelt ad rendesen a kincstári előadónak, s így mégis csak úgy lesz minden, a hogy az előadó akarja.

Hogy mennyire lehet bizni az adófelügyelő bizottságban, arra nézve legyen elégegy konkrét esetet felhozni. A múlt évben egy kézdivásárhelyi polgárt 43 frt kereseti adóval rótt meg a kvető bizottság. A kincstári képviselő megelégedve az ügyet, a felszólamlási bizottság 95 frtra emelte a 43 frt-ban megállapított adót. Ekkor az illető ur a pénzügyminiszteriumhoz folyamodott, mellékelvén felelősségihez egy hiteles orvosi bizonyítványt, melyben ki volt mutatva, hogy súlyos beteg és így keresetképtelen, s mégis ennek dacára a miniszterium is helyben hagyta a felszólamlási bizottság határozatát. Már most kérjük, hogy mivel lehessen bizonyítani, ha még egy szabályosan kiállított orvosi bizonyítvány s a kvető bizottság köztudomáson alapuló véleménye sem talál illetékes helyen hitelre?! Így tehát a legelső fórumnál, a kvető bizottságnál kellene a helyes adóalapot megállapítani s a kincstári képviselőnek kellene lelkiismeretesen s igazságosan eljárni, mert eddigi szomorú tapasztalataink szerint a felelősségekkel inkább adóemelést, mint lejjebb szállítást nyertünk.

Nem hagyhatjuk érintetlenül a kincstári képviselőnek azon szokásos kifejezését: „Felelősségen, vagy hagyjon fel üzletével.” Sokkal könnyebb lenne egy szegény iparos méltó panaszait és alapos okait egy kis figyelemben részvétel, mint máregdig is alig elviselhető terheit még súlyosabbá tenni; aztán meg üzletével nem hagyhat fel, mert élni kell; az államnak nem csak olyan polgárookra van szüksége, kik nagy fizetés, 3 vagy 4 frt napi díj és 100 frt jutalom reményében szolgálják a hazát, hanem olyan szegény iparosra is, ki keserves munkájával tartja fenn magát és családját.

tálja, míg az ész hidegen úgy okosodik, hogy beszélni mindent lehet, a szavak elrepülnek, de a telekkönyvi állapot és a biztos kilátások megmaradnak. A boldog frigy megkötetik; a rokonság, jó ismerősök és a helybeli lap „áldást kívánnak a szép frigyre” és csakugyan áldás is van a házasságon. Ugy él az ifjú pár, mint két gerle. Az első hóban rajognak egymásért, a másodikban imádják, a harmadikban szeretik, a negyedikben állhatják egymást; az ötödikben a férj felfedezi, hogy neje szeplős és hogy szemei nem feketék, hanem zavaros barnák, pedig ő az ilyeneket egész életében ki nem állhatta; a nő pedig most veszi észre, hogy férje szakálla veres és homlokán egy nagy veres szemölcs van s ez pedig roppant kiállhatatlan. A férj gyakran ki kezd maradozni barátaival; a nő minden iránt ideges, gyakran sir és olykor-olykor elájul. Naponként szenvedélyesebb szóváltások történnek, míg egyszerre egész tüzzel kitör az első házi perpatvar. „Te megcsaltál!” „Te boldogtalanná tettél!” stb. A rokonság mindkét részről összetut s hosszas rábeszélés után a hadakozó felek fegyvernagyvásra lépnek. A férj elérékenyülve öleli keblére siró nejét és szent a békeség. A második veszekedésnél

Az ideai adókvetésnél oly aránytalanságok merültek fel, melyek bámulatba ejtik azokat, kik a helyi viszonyokkal ismeretesebbek. Tudunk esetet, hol egy szegény iparos, kinek e mellett terhes családja van, két annyi adóval rovatott meg, mint egy másik üzletember, kinek legalább is két annyi jövedelme van. Tudunk arra is példát, hogy egy nagy jövedelemmel bíró ember, kinek vagyonsodása napról-napramindinkább látható, adólekedésben részesült, míg egy másik hasonló pályán működő csekély jövedelmű ur adója feljebb lett emelve stb. Ezekből csak az tűnik ki, hogy az adóelőírányzat ép oly téves adatokra lett alapítva, mint a mily kevés figyelmet fordított a kincstári képviselő a helyi viszonyokkal ismeretes kvető bizottság véleményére.

Nagyon jól tudjuk, hogy az állam és egyesek érdekei közé helyezett kincstári képviselő aligha tudna oly eljárást követni, hogy az mindenki tetszését egyaránt kinyerje, mert egyiknek kedvezve, a másiknak okozna kárt. Ezt nem is kívánjuk tőle, hanem igen is elvárjuk azt, hogy igazságosan bírálva meg a tényeket, ne csak mindig az állam érdekeit tolja előtérbe, mert az állam nem azt kívánja tőle, hogy az adók erőszakos felesavarása által a polgárokat tönkre tegye, hanem csak azt, hogy mindenki fizesse meg — jövedelméhez mérten — a reá eső közterhet.

Egy adókvető.

A „Székelyföld” tárczája.

Tavaszi felé.

Még Hargitán a téli szür
S lehellete bár oly hideg:
Kőre hegyén a csiki szür*)
Ajtószarok-nótát csicsog.
Még a barázdán hó honol,
S a kis pacsipta már dalol.

Az élet oly rideg, kopasz
S viharja is borzsoló habár:
Új tette hív ki a tavasz
S versenyre a zengő madár.
Igy újra-újra kél a dal;
Enyém? — ah! az már-már kihal.

(Csik-Somlyó, ápr. 2. 1883.)

Imets F. Jákó.

A szerelemről.

(A kézdivásárhelyi jótékony nőegyesület folyó évi március 6-án rendezett fillérestélyen felolvasta ifj. Dobay János.)

(Vége.)

De lássuk az érem másik oldalát is;
lássunk oly esetet, hol az ész teljesen uralja

*) A nőstényverébhez hasonló színű és alakú, de annál nagyobb szárny-féle faj; Csikban kiválólag otthonos.

a szívet. Egy ifjú szerelmes lesz; szíve táncot kér esztől, s miután annak nincsenek alapos kifogásai, a szív azon meggyőződésre jut, hogy a hölgy csakugyan érdemes szerelmére. Az ész sugalmazása folytán a telekkönyvhöz megy az ifjú, s miután az is teljesen megfelel az igényeknek, a szív lángba borul s óriási szerelmében csodamódon háborog. Az ifjú lángoló szavakban vall szerelmet, s mag a szív örök hűséget és sirig tartó szerelmet ígér, az ész hidegen fontolgatva, a telekkönyvi jószágtestek virányain mereng. A házasság mindkét részről elhatározatik. A leány nagynénjei, sógorasszonyai még egy utolsó nyomozat után meggyőződést szereznek arról, hogy az ifjú nem korhely, nem kártyás s nincsenek titkos adósságai, sem titkos kedvesei; míg másfelől az ifjú kémei által értesül, hogy a hölgy házias, nem nyeltes s a telekkönyvi állapoton kívül még igen tekintélyes kelengyével és körülbelül 30 ezer frt értékű kiltással bír, miután két nagybátya és egy nagynéne neki fognak meghalni. Következik a házassági szerződés megírása. Az ifjú nagylelkűen kinyilvánítja, hogy ő neki semmi sem kell, ő a hölgyet nem vagyonaért, hanem szép lelkéért szereti. Ezen önzetlen nyilatkozatot ismét a szív dik-

tálja, míg az ész hidegen úgy okosodik, hogy beszélni mindent lehet, a szavak elrepülnek, de a telekkönyvi állapot és a biztos kilátások megmaradnak. A boldog frigy megkötetik; a rokonság, jó ismerősök és a helybeli lap „áldást kívánnak a szép frigyre” és csakugyan áldás is van a házasságon. Ugy él az ifjú pár, mint két gerle. Az első hóban rajognak egymásért, a másodikban imádják, a harmadikban szeretik, a negyedikben állhatják egymást; az ötödikben a férj felfedezi, hogy neje szeplős és hogy szemei nem feketék, hanem zavaros barnák, pedig ő az ilyeneket egész életében ki nem állhatta; a nő pedig most veszi észre, hogy férje szakálla veres és homlokán egy nagy veres szemölcs van s ez pedig roppant kiállhatatlan. A férj gyakran ki kezd maradozni barátaival; a nő minden iránt ideges, gyakran sir és olykor-olykor elájul. Naponként szenvedélyesebb szóváltások történnek, míg egyszerre egész tüzzel kitör az első házi perpatvar. „Te megcsaltál!” „Te boldogtalanná tettél!” stb. A rokonság mindkét részről összetut s hosszas rábeszélés után a hadakozó felek fegyvernagyvásra lépnek. A férj elérékenyülve öleli keblére siró nejét és szent a békeség. A második veszekedésnél

már saját maguktól békülnek ki. És ez így megy évről évre, míg az apró perpatvar annyira megszokott dolog lesz, hogy meg sem élhetnének a nélkül. Egy pár év múlva úgy tekintik egymást, mint a szükséges rosszat, teljesen közönyösek egymás iránt s csak a kényszerűség, a megszokás és esetleg a gyermekek tartják fenn az érdekből kötött laza szövetséget.

A felhozott példákon kívül még igen sok válfaja van a szerelemnek, a szerint, a mint az ész vagy szív jut az emberben tul-sulyra, mert a szerelem olyan, mint a csiszolt drágakő, mely a hány oldalról tekintjük, annyiféle színt mutat. Aztán mily gazdag rendkívüliségekben is! Láthatunk nem egy példát az életben, hogy kiváló testi és szellemi előnyökkel bíró férfiak teljesen szellem nélkül való, jelentégtelen nőket szeretnek. Azonban vannak esetek, hol e különös szerelem indokolva van, mert Toldy István szavaival élve, „néhány hölgy olyan, mint a khinai betűkkel írott könyv; igen, sok szép dolog lehet benne, csak kár, hogy nem tudjuk olvasni.” Így tehát meglehet, hogy a férfi olvasni tudva a női szív titokteljes könyvében, oly lelki szépségeket fedez fel hölgyében, melyeket a felületes világ nem vett észre. Látnunk példát arra is

S z e m l e.

A Füzesséry-botrány a képviselőházban. A képviselőház ápril 16 ki ülésében Füzesséry Géza a következő interpellációt intézte Tisza K. belügy-miniszterhez:

„Van-e a miniszter urnak tudomása arról, hogy a gráci rendőrség febr. hó közepén Glavotsnik nevű biztosát Budapestre küldötte azon czélból, hogy egy állítólagosan Budapesten tanyázó tolvajbandát ki-nyomozzon?”

Van-e tudomása a miniszter urnak arról, hogy a gráci rendőrség által feljegyzett névsorban egy országgyűlési képviselő neve is fel volt írva?

Ha nincs, szándékozik-e erről tudomást szerezni, és mily intézkedést fog tenni egyrészt a képviselőház tekintélyének, másrészt ama képviselő reputációjának érdekében?”

Az interpelláció természetesen nagyon kinos benyomást tett a ház tagjaira, mindnyájan kíváncsiak lévén arra, hogy ki a gyanúsított képviselő. Mire felállott Polonyi Géza s kijelentette, hogy — mint előre értesült — őt vádolja Füzesséry, azért 24 órán belül válaszolni fog. Az ápr. 17-én tartott ülésben Polonyi a ház általános feszült várakozása közt kijelentette, hogy mi a valódi tényállás. Gráczban t. i. 4 hónappal ezelőtt a takarékpénztárban tolvajlás követtetett el. Egy budapesti lakos Polonyihoz ment e hírrel, mondván, hogy a budapesti rendőrségnek 3 közege igyekezett e tolvajlást eltitkolni, Polonyi, mint ügyvéd tartsa kötelességének az ügy kiderítéséhez hozzájárulni. Erre Polonyi, magának meggyőződést szerzendő, levelet írt a gráci takarékpénztári igazgatónak felvilágosításért, de egyuttal elment Thaisz E. budapesti rendőrkapitányhoz is, e körülményt tudtára adandó:

Ennyit mondott Polonyi válaszában, Füzesséryt egyuttal „hitvány rágalmazónak” jelentette ki, míg vádját bebizonyítja.

Az ápr. 18-ki ülésben Tisza K. belügy-miniszter felelt az interpellációra, teljesen igazat adván a Polonyi megelőző nap tett állításainak.

Erre Füzesséry interpelláló fejét lehajtva kiállott a ház közepéres ott beismerte tévedését; több ízben kérte a ház bocsánatát, mert ő nem személyes érdekből tette meg interpellációját, őt egy ügyvéd (Tauber Leó) és képviselőtársai (Verhovay Gy., Hentaller L.) félrevezették.

Füzesséry ismételt bocsánatkérése után Tisza K. és a ház elnöke szólottak e kérdéshez, Füzesséryt megleckéztetvén; majd Eötvös indítványára Füzesséry nyilatkozata és bocsánatkérése jegyzőkönyvre vétetett s ezzel a kinos ügy a házban lezajlott.

Füzesséry ápr. 19-én Polonyit lakásán 2 tanuval fölkereste, ott is bocsánatot

kért, előadván Polonyinak interpellációját történetét, az indító okokat, mire Polonyi teljes bocsánatot adott Füzessérynek.

Füzesséry még az nap bejelentette a függ. körből való kilépését s képviselői állásáról is lemond.

A függetlenségipárt-kör f. hó 18-án tartott ülésében Verhovay Gyula orsz. képviselőnek és a Függetlenség szerkesztőjének a Polonyi-Füzesséry ügyben tanúsított magatartása miatt a következő határozatot hozta:

„A párt egy manifesztumot teszen közzé, melyben kijelenti, hogy Verhovay Gyula a pártkörnek nem tagja, a „Függetlenség” a pártjának nem közlönye, sőt a párt úgy Verhovayval, mint a „Függetlenség”-gel bármely összeköttetést fenn nem tart, úgy a személyt, mint a lapot a párt ellenségének tekint.”

A főrendiház reformját a kormány még az országgyűlés folyamán megvalósítani szándékozik. Ez ügyben a kormány tagjai s több főrendiházi tag ápril 15-én délután 5 órakor a miniszterelnöknél nagyfotosságu értekezletet tartottak.

Az értekezleten, mely esti 7¹/₂ órakor ért véget, beható vitatás alá vették Horváth Boldizsár ama javaslatát, mely szerint a főrendiház egyharmadrészben a főnemességből születési jogon, egyharmadrészben koronai kinevezés alapján és egyharmadrészben megyei bizottságok által választotakból konstituáltassék.

Az értekezlet e javaslatot elvetendőnek vélte, s a legtöbb felszólalás a mellett történt, hogy a reformált főrendiház felelő részben a születési aristokrácia tagjaiból, felerészben pedig katonai kinevezettekéből álljon. A főispánok ugyane tervezet szerint nem lesznek tagjai a főrendiháznak. Az értekezletet folytatni fogják.

Mezőgazdaságunk fejlődése.

Kézdí-szék, márczius 29.

(Vége.)

A biztosítások ügyére vonatkozólag, melyre nézve a közgyűlés abban állapodott meg, hogy máskor fog határozni, itt csak annyit jegyezek meg, hogy a gazdasági egyesületeknek érintkezésbe kellene lépniök a biztosító társulatokkal, hogy ha már a biztosító társulatok által az ügynökök részére történt kiadások a népet terhelik, maradván az azok a gazdasági egyesületeknek. Az egyesületek révén az egyesek — mint fennebb érintem — olcsóbban is biztosíthatnának. Azonkívül azon kellene lenni az egyesületeknek, — mint azt némelyek tették is már — hogy az olcsóbb tarifán kívül nyereményszámokat is biztosítsanak. Szóval azon kellene lenniök az egyesületeknek, hogy

ábrándok, a boldogság és öröm ezernyi vírágai illatoznak; a szerelem az emberi szívébe írt nagy titok, melyet soha senki sem tudott teljesen kiismerni. A jelenlevő tisztelt hölgyek akárhányszor tapasztalhatták, hogy a szerelmes szívnek némelykor úgy fáj valami, a nélkül, hogy a büszke ész minden tudományával kitalálhatná, hogy voltaképen mi a baj. Az ember botor, esztelen dolgokat követ el, a nélkül, hogy tudná, hogy mindezeket miért tette. A szív működik és nem ad számot az észnek tetteiről.

Mintha látnám nem egy hölgy ajkán azon kérdést lebegni, hogy „hát milyen legyen szerelmünk?” Nézetem szerint a szerelem az emberi szívre nézve szükség, melynek senki sem állhat ellen; nincsen oly szív, mely legalább egyszer ne szeretett volna; a szerelem czél és rendeltetés, mert ez képezi alapját a családnak és így a társadalomnak is. Tehát az ifjú szív szeressen, de szerelmében sem az észnek, sem a szívnek nem szabad tulsúlyra vergődni, mert míg az egyik boldogtalanságot szül, a másik örült tettekre vezet. A szív szeressen lángolóan, önfeláldozással, de ott legyen a kellő pillanatban az ész is, mely annak tulkapásait korlátozza. Az ész ne adjon irányt a szívnek, ne gyakoroljon nyomást arra, hanem csak örködjék felette s ha az tulsapong, szelíd szavakkal igyekezzék az észszerűség korlátai közé visszaterelni, s az ily szerelem mindig boldogít.

általuk és közvetítésükkel az egyes földművelők és birtokosok olcsóbban jussanak mindazon eszközökhöz és módokhoz, melyek a mezei gazdaság fejlesztéséhez szükségesek.

Mezőgazdaságunk hátramaradottságának érzete s a mai nehéz körülmények kényszerítőleg sürgetik annak a fennebbiekben érintett fejlesztése körüli tömörülést. Ma az életrevalóbb eszmék megtestesítése czéljából a művelt nemzetek egyletekké csoportosulnak s a mit egyesek meg nem tehetnek, azt összetett erővel biztosan megteszik. S hogy közeli példával is éljek, legyen szabad hivatkoznom a csikmegyei gazdasági egyletre, mely már rövid fennállása óta a hozzákötött várakozásnak megfelelően, valóban dicsegetre méltó eredményeket mutat fel, sőt az élén álló lelkes vezetőkkel befolyásolt és a közjóra irányuló példás munkásságát a közgazdaság minden ágában a rendelkezésére álló eszközökkel érvényesíteni iparkodik.

A csikmegyei gazdasági egylet ezen nemes és önzetlen munkásságán lelkünkben örvendünk. Nagyon sajnós, hogy nálunk e téren még semmi mozgalom nem észlelhető. Ember kell a gátra, s úgy látszik, nálunk az nem akad. Jobb nekünk csendesen pihenni a közöny kényelmes párnáján és tovább várni, míg a köznyomor szele harmateseppjeivel korhadtt házukat földelén vagy oldalán át nyughelyünkbe kizavar.

A mezőgazdaságterén megindult újabb mozgalomra a nemzet jobbait első sorban a kényszer érzete mozgatja, s bár sok idő fog eltelni, míg a közöny nagy fája a hazaszeretet lángoló tüze által hevített keblek lankadatlan munkássága folytán ledől, de csüggedni nem szabad, mert a kezdet már megvan, s az önzetlen honszeretet által lobogtatott szikra fényénél és melegenél tovább küzdve, a kívánt eredmény nem maradhat el.

Felvidéki.

A kézdívásárhelyi iparos tanulók iskolájának tervezete.

(Vége.)

XIII.

Az iskola igazgatósága.

25. §. Az ipariskola vezetése az intézet igazgatóját illeti.

26. §. Az iskola igazgatóságának pe-csétje a következő köriratu: „A kézdívásárhelyi iparosiskola igazgatósága.”

XIV.

A tanítóttestület.

27. §. A tanulókkal való egységes bálnásmód, a tantárgyak egyöntetű tanításának elérése végett havonként tanítói értekezletet tartanak, melyben valamennyi az ipariskolát érdeklő ügy tárgyalás alá vétetik.

XV.

Az igazgató és tanítók választása.

28. §. Az igazgatót és a tanítói kart a felügyelő bizottság választja és a választás eredményét a képviselőtestület útján a nagymélt. vall. és közokt. miniszter urhoz fölterjeszti.

29. §. A tanítói fizetések havonkénti részletekben előlegesen adandók ki; a szolgáltatás pedig negyedévi utólagos részletekben szolgáltatandó ki.

XVI.

A tanítói fizetések tantárgyan-kénti megállapítása.

Az I. oszt. írva-olvasás hetenk. 5 ó. 130 frt. Az I., II. oszt. számtan hetenk. 6 ó. 110 frt. A III. o. szám- és könyvv.-t. het. 4 ó. 80 frt. A II., III. o. olv., nyelvtan, üzleti fogalmazás, földrajz hetenként 5 ó. 110 frt. Az I., II., III. oszt. rajz hetenk. 7 ó. 100 frt. A II., III. o. szépirás, természettan és vegytan hetenként 5 óra 100 frt. Igazgatói tiszteletdíj 50 frt.

Összeg 680 frt.

XVII.

Költségvetési előirányzat a k. vásárhelyi iparos tanulók iskolájára részére.

Tételszám	F e d e z e t	Előirány-zott összeg		Jóvá-hagyott összeg	
		frt	kr	frt	kr
1.	200 iparos tanuló tandíja per 1 frt	200			
2.	Iparkamarai segély	300			
3.	K. Vásárhely város segélyezése . .	100			
Összesen		600			

Tételszám	S z ü k s é g l e t	Előirány-zott összeg		Jóvá-hagyott összeg	
		frt	kr	frt	kr
1.	6 tanító évi díja	630			
2.	Igazg. tanító tiszteletdíja . . .	50			
3.	Tankönyvek-, író és rajzeszközökre	200			
4.	Fűtés és világítás	200			
5.	Iskolaszolgálat	50			
6.	Előre nem látott szükségekre . .	80			
Összesen		1210			

Levonva a fedezetül fölvett 600 forint a „Szükséglet” 1210 forintból, mutatkozik hiány 610 frt.

Sz. 15.—1883.

szk. egyf.

Jegyzőkönyv

a székely művelődési és közgazdasági egyesület csikvidéki választmányának Mikó Bálint főispán ö méltósága mint elnök vezetése alatt 1883. ápril 10-én Csik-Szeredában tartott üléséről.

Jelen vannak: Madár Imre, Eröss Elek, Cziko Sándor, Deák Ignác, Lázár Domokos és Nagy Imre.

Elnök a gyűlést megnyitván, felhívja jegyzőt jelentésének előterjesztésére.

1) Olvastatik az egyleti központi választmánynak f. évi január 4-ről 4. sz. alatt kelt felhívása, melyben a Héjjasfalvától Sz. Udvarhelyig építeni tervelt vicinális vasut pártolására és a terv iránti érdeklődésre híván fel választmányunk figyelmét, egyuttal 200 példány ide vonatkozó felhívást szétosztás és pártolás végett megküld.

Választmányunk a maga részéről is átlátván a tervelt vasut kiépítésének szükségét, készséggel járul valóztatásának előmozdításához s a maga részéről oda fog hatni, hogy az eszme érvényesítése mentől könnyebbé s biztosabbá tétessék. Ez okból a megküldött felhívások szétosztását s az ügy iránti buzditást hazafias kötelességének tartja.

2) Olvastatik az egyleti központi választmánynak f. évi január 24-ről 2. szám alatt kelt megkeresése, mely mellett megküldi a székelyföldi megyék alispánjaihoz intézett azon felhívását, hogy a székelyföldi községeknek az egyesület tagjai közé leendő belépését hathatós pártfogásukkal előmozdítani sziveskedjenek.

Ezzel egyidejűleg megküldi központi választmány a tagsági díjakkal hátrálékban levő azon tagok kimutatását, kik 1880. év végéig bezárolag tagsági díjukkal hátrálékban vannak s értesít arról, hogy ezeket azon felhívással figyelmeztette tagsági kötelezettségük teljesítésére, hogy a felhívás sikertelensége esetén ápril második felében az egyleti ügyvéd okvetlen pert fog indítani egész hátrálékuk összege iránt.

A székelyföldi alispánokhoz intézett kérését a közpt. választmányunk helyesléssel veszi tudomásul választmányunk; a hátrálékos tagokkal szemben érvényesítendő eljárásra nézve pedig megbizja jegyző pénztárnokot, hogy a hátrálékosok neveit sürgősen terjeszszé föl központi választmányhoz, nehogy az időközben fizetést teljesített tagok is peres eljárás alá vonassanak.

3) Jegyző pénztárnok bejelenti új tagul ifj. Dr. Molnár Józsefet Budapestről. Tudomásul vétetik s ifj. Dr. Molnár Józsefnek a tagok névsorába bevezetése jegyzőnek meghagyatik.

4) Jegyző-pénztárnok jelenti, hogy Dobay Sándor, Madár Mihály, Nagy Sándor, Csatoszeg község és Szent-Simon község a tagok sorából kilépésüket bejelentették; előbbi három a tagsági idő leteltével és ez idő alatt kötelezettségüknek elégtételével, utóbbi kettő pedig a tagság el nem ismerésével.

Előbbi háromnak kilépése, a mennyiben újabb 5 évi kötelezettséget nem vál-

laltak volna az egyesület iránt, tudomásul vétetik; utóbbi kettőre nézve pedig a központi választmány a kötelezettségnek a kezébe levő aláírás alapján leendő kimutatása iránt megkerestetni határozatát. Együttal tudomásul veszi a gyűlés Madár Imre, Lázár Domokos és Cziko Sándornak azon kijelentését, hogy a jelen 5 évi cycilus leletével a tagok sorából kilépnek.

5) Pénztárnok előterjeszti, hogy mult év június 28-tól (mikor a központi pénztárral elszámolt) begyűlt tagsági díjakból mai számadás szerint 120 frt 72 kr a központi pénztárt, 69 frt 28 kr pedig vidéki pénztárunkat illeti.

Pénztárnok jelentése tudomásul vétetvén, a befolyt tagsági díjaknak a szükséges kimutatás kíséretében a központi pénztárhoz leendő beküldése elhatározatik s a beküldéssel pénztárnok számadás kötelezettsége mellett megbizatik.

A vidéki választmányt illető összegből pedig 100 forintnak takarékpénztárba helyezése további rendelkezésig elhatározatik.

Együttal jegyző utasittatik, hogy egy javaslatot készítsen a jövő gyűlésig az egyletnek a megyei gazdasági egylettel összhangzásba hozatala iránt.

Több tárgy nem lévén, elnök a gyűlést bezárja.

K. m. f.
Nagy s. k. Mikó Bálint s. k.
jegyző. elnök.

Vadrózsák.

Népdalok.

1. Kimenék a rétre
S patkóm összevertem.
Jól attá az Isten,
Hogy férhez nem mentem.
Férhez mentem vóna:
Rossz uram lett vóna,
S mást szerettem vóna
S ingem megvert vóna.
*
2. Éldes anyám gyengén nevelt ingemet
S most nem tugygya az én bus életemet.
Mert ha tudná az én bus életemet:
Éjel-napval sirathatna ingemet.
*
3. Éldes anyám sok szép szova,
Kit nem fogattam meg soha;
Megfogadnám, de mán késő,
A ki meghót vissza nem jó.
*
4. Elment, elment az a madár,
Az ki ingem nagyon sajnál.
Elvitte magával minden örömemet,
S hej most bánatom köszt nem lölöm hejje-
[met].
*
5. Magos dombon fój a patak,
S jaj be vén embernek attak!
Elig várom az ördögöt,
Hogy elvigye a vén dögöt.
*
6. Hej bubánat s keserűség!
Még a tesvér es ellenség!
S hát idegeny hogyne vóna?
Verje meg az egek ura!

Az ég alatt s a föld színyén
Nincs es ojan árva, mint én:
Kinek sem apja, sem anyanya,
Sem egy igaz atyafiája.
*
7. Aszt gondolod, te nyomoru,
Érted vagyok én szomoru?
Hotysem érted szomorkodnám,
Inkább hideg vizet innám.
(Felcsikról.)

Közi:
Rákosi.

Mindenféle.

— Csik-Szereda város képviselőtestülete f. hó 19-én közgyűlést tartott, melyen több figyelemre méltó tárgy fordult elő. A mult évi számadások felülvizsgálatán, a számvizsgálók által tett észrevételek értelmében tudomásul vétetett s 15 napig közszemlére kitétetett. A városi haszonvételek bérlői mindnyájan kérvényt nyújtottak be, hogy a mult évi haszonbérből engedjen el a képviselőtestület. A kérvények nem vétettek tárgyalás alá és kimondatott, mint ezelőtt minden évben, hogy csak a szerződésben kikötött esetek beálltával ereszke-

dik a testület a hasonló kérvények tárgyalásába. (Az a helyes. Szerk.) Hajnó Ignác tanítónak szállásbér címén ez évre 40 frt megállapított. A városi szabályrendelet újradolgozására Becze Antal, Dr. Molnár József és Kovács Antal személyében egy bizottság küldetett ki, azon felhívással, hogy jövő gyűlésen munkálataikat terjeszszék elő. Végül kimondotta a képviselő-testület, hogy az eddig róm. kath. jelleggel fenntartott elemi iskoláját — miután az ugy is a városi pénztárból tartatik fenn — ezennel közszévig nyilvánítja s addig is, míg a képviselőtestület a községi iskolaszék megválasztása végett intézkedhetnék, az eddig volt róm. kath. iskolaszéket megbizza a további teendőkkel.

— Keresztény Márton, kászon-jakabfalvi fuvaros — mint az „Egyetértés”-nek f. hó 19-ről táviratozzák — 2 vejével 3 szekéren 38 fiatal 14—16 éves székely leányt szállított Bukarestbe e hó 16-án, s őket kereskedőknek pénzért eladta. A szegény áldozatokat minden utlevél, irományok nélkül, Derestyéről (Brassó mellett) a havason keresztül holmi kegyetlen hegyi kalauzok vitték be Bukarestbe minden határőrséget kikerülve. Keresztény már 720 frankot kapott emberkereskedéséért, rövid időn.

— A k.-vásárhelyi tanítói dalkör, ez a derék testület, mely a közügyek terén mindig közremunkált, a hol csak ezt a szükség s a hazafiság érzete egy parancsolta, mint halljuk, a pünkösdi ünnepek egyikén táncszívalommal összekötött hangversenyt fog adni. A műsor bizonyára érdekes lesz; felhívjuk azért a t. közönség becses figyelmét előre is ez élvezetesnek ígérkező estélyre!

— Főző Albert vivómester Kézdi-Vásárhelyre megérkezvén, a tanítást f. hó 22-én megkezdte. A tanfolyamra beiratkozott urak tisztelettel felkéretnek, hogy a tanulási órák beosztása felett tartandó előleges értekezletre 22-én, azaz vasárnap, délelőtt 11 órakor a tanácsház nagytermében megjelenni sziveskedjenek.

— Nagy Jakab, európai hírvilákművészünk — a mint lapunkban is említve volt — a napokban Kézdi-Vásárhelyre fog érkezni s itt folyó hó 24-én egy hangversenyt fog rendezni, melyet különösen ajánlunk a műértő közönség szíves figyelmébe. Nagy Jakab Európát beutazván, a fővárosokban mindenütt a legnagyobb hatású közzött hangversenyezett s a legnagyobb lapok is elismeréssel nyilatkoztak művészetéről. A londoni „Times” elragadtatásában őt „modern Orpheusz”-nak nevezte. A hangversenyről a programok legkésőbb vasárnapig szét fognak küldetni.

— A k.-vásárhelyi Olvasó egyesület t. tagjaihoz! Tisztelettel kérem még egyszer mindazon t. egyleti tagokat, kiknél a szabályszerűen hosszabb idő óta vannak künn könyvek az egylet könyvtárból, hogy azokat legkésőbb 8—10 nap alatt a rendes könyvtári órákban (vasárnap és csütörtök d. e. 11—12 óráig) visszazsármazzatni sziveskedjenek mulhatatlanul. K.-Vásárhely, 1883. ápr. 20. Vajna Károly, olv. egyt. könyvtáros.

— Halálozás. Csik-Szépvízen özv. Császár Istvánné szül. Izsák Katalin asszony folyó hó 16-án életének 82-ik évében meghalt. Nyugodjék békével!

— Eltűnt. Torjai születésű s Kézdi-Vásárhelyt letelepedett szabómester Kádár Imre egy hét óta eltűnt. Szüleikhez egy levelet intézett, melyben megköszönve az iránta eddig tanúsított jóindulatot, elbucszik. A megszorodott szülők még eddig nem tudtak az eltűntnek nyomára jöni.

— A sz.-keresztúri májusi juhvásár, a mint illetékes helyről értesülünk, jelen évtől kezdve a „baromvásártér”-en fog megtartatni. — Örülünk, hogy felszólalásunknak ily irányban legalább sikere lett, mert azt az egészségügy csakugyan követeli, hogy a város piacának légköre he-tekre ki ne tétessék oly foku megfertőztetésnek.

— Az elfogott Spanga állapota egyszerre rosszabb lett. Garatja erősen megdagadt, arca is puffadt s nem tud nyelni, de azért veszély nincs. Még semmit sem vallott s mint a jelek mutatják, valószínű, hogy nem is fog.

— Felakasztotta magát. Csikcsicsói Botár Ferencné ápril 15-én saját házában felakasztotta magát. A szomszédok állítása szerint a pálinka kedves itala lévén, jó kedvében lehetett öngyilkos; azonban az öngyilkosság oka még eddig ismeretlen.

— Köszönetnyilvánítás. A ki csak magának él, a ki nem áldoz semmit a közöslökre: az oly ember elenyészett a társadalomra nézve, halálával emléke is elenyészik azonnal. Mily szép és nemes, ki fel tud emelkedni a társadalmi szokások e niveaujára és jótékonyágát nemcsak környezetével, hanem másokkal is érezteti! Az igaz hazafiság és áldozatkészség dicseretre nem szoruló tanulójel igazolja hosszafalusi Köpö János ur ama nemes tette, hogy a kézdíváshelyi önkéntes tűzoltó-egylet részére 100 (száz) forint alapítványt tett és annak egy ötöd részét, 20 frtot, az egylet pénztárába be is szolgáltatta. Midőn e szíveskedésért itt a nyilvánosság terén legforróbb köszönetünket nyilvánítjuk, egyszerűsmind ohajtjuk, hogy tekintetes Köpö János ur és hozzátartozói évek hosszú során e nemzet javára és dicsőségére éljenek. — Molnár Dénes, főparancsnok.

— Nyilvános köszönet. A csikszeredai „Polgári olvasókör” folyó ápril hó 15-én tartott első nyilvános mulatsága alkalmával a kör javára felülfizettek: László Sámuel 1 frt, ifj. Erőss Elek ügyvéd 1 frt, Gere János postakezélő 1 frt, id. Erőss Elek polgármester 50 kr, Gál József 50 kr, Jakab Lajos 50 kr, Csizsér Pető 50 kr, Sáska Lukács 50 kr, Bőjte Sándor 30 kr, Tivadar János 30 kr, Kövér György 20 kr, N. N. 10 kr; összesen 6 frt 40 kr. Ez alkalommal a jegyekből bejött 62 frt; tehát az összes bevétel teszen 68 frt 40 krt, miből a 30 frt 40 kr költséget leszámítva, marad tiszta jövedelem 37 frt 42 kr. Midőn szerencsém van ezen első mulatságunk eredményét a t. közönség tudomására hozni, egyszerűsmind ugy a szíves felülfizetők, mint az összes résztvevőknek a kör nevében forró köszönetemet nyilvánítom. Cs.-Szeredában, 1883. ápril 18-án. Szopos Elek, a kör pénztárnoka.

— Helyreigazítás. Lapunk mult számának 2-ik oldalán az első hasábon, a második bekezdés 3-ik és 4-ik sorában e szó: „perflyamodással”, így olvasandó: „felfolyamodással”.

Gazdaság és kertészet.

Egy kis gazdasági csevegés.

Emberi gyarló természetünk, hogy mikor jól van dolgunk, feledjük, hogy valaha szükségben is voltunk és lehetünk. S valamint „megtanít a nyomorúság imádkozni”, ugy megtanít a szükség alaposan gondolkodni.

Gazdaközönségünket is ezen igazságok minden tavasszal megszállják, de csak azért és addig, hogy egy eshető jó termés ősszel mindeneket elfelejtessen. Most, mikor a hambárok üresek s míg a mindennapi is gondot ad; most, mikor a pénzforrás teljesen bedugult, a jószág üres jászol mellett kérdzik s nincs itt is mozgósítható tőke: olyforma gondolatok szállják meg, melyeknek kivitele lendítne valamit jövőben során; csak hiányzik a vállalkozó szellem.

Ha ismerni akarod a népet, lesd el társalgását s ha meg akarsz győződni gondolkodásmódjáról és életrevalóságáról: ne sajnáld azon félórát, melyet vele beszélgetéssel.

Földmivelő nép vagyunk, még pedig az eredeti ódiságban s hogy gazdáink a több évi rossz termés miatt önkénytelen jönek bele gazdasági reformjainkba: álljon itt egy gyűlés megkezdése előtt folytatott beszélgetésünk.

— Tanító urtól hallottam, hogy rossz kezdésből nem jó véget várhatunk.

— Most is a mondó vagyok, bátyám. Hanem hát mire mondja ezt?

— A tavasz szokott évi termésünk alapja lenni s mit várhatunk ily tavasz után? Más időben ilyenkor zab- és árpavetésünk ki volt kelve s töröküzat is vetettünk.

— Tegyük meg — mikor az idő engedi — a munkát s bizzuk a többit Istenre. Egy-két heti rossz időjárás ne ejtsen kétségbe, hisz mindnyájan értünk oly időt is, mikor gabonáink a szárazság miatt ugy tetsettek, mintha mag nélkül értek volna meg s egy éji csendes eső dus aratást hozott. Ajánlom, az időjárás miatt sohse busuljanak, egy felsőbb fővalóság dolga az, hanem te-kintsünk magunk körül, hát ha ott is talá-

lunk sok olyat, mely felett nem sohajtozni, hanem tenni kell.

— Számtalan megpróbáltatásunkban a gondviselés volt erős kövárunk, — mondja egy eddig hallgató atyámfia — szenvedéseink azonban oly mértékben elgyengítettek, hogy az élet delén levők is alig emléketik sorsuk jobbrafordultát. Látja tanító ur, én a székely gazdaemberek élhetői*) közé számítom magamat s még nagyon sokan azt is tartják, hogy gazdag ember vagyok, mert van 30. köböl-férő földem, a mi nálunk jó közepes birtok. Én két évben jól kezelt birtokom mellett — csak 20 köböl-féle teremvén — nem kaptam 50 frt tiszta jövedelmet, mi sóra, fára sem elég; a mult évben pedig a jégverés miatt teljesen kenyér nélkül maradtam, eladtam minden ingó és nélkülözhetetlen állataimat s mégis 400 frt adósságot vettem fel családom ruhájára és élelmére; így hát lehető jó termés reményében is, a mit eddig befektetésekre fordítottam, adósságom kamatjába és törlesztésre kell adjam.

— Jól tudom, hogy mindazok, kik kegyelmeddel egyforma gazdaságot üznek, így jártak és így fognak járni, mert — eltekintve a már általam többször emlegetett tagosítást, a mely által ha az ugaron hevert 10 köböl férő föld terem, — megeshetik, hogy ha teljesen nem fedezte volna is a költséget, de minden bizonynyal alig lesz fele adóssága. Kevesebb birtokkal rendelkezik B. G. barátunk s több évi rossz termés mellett is jó állapotban van; igen, mert ő a jobb években nyert feleslegét nem fekövőségbe, hanem kereskedésre és állatai szaporítására fordította, melyek közül az első meghozza a konyhára valót, a tőke még is meg van; a második oly tartaléktőke, melylyel bármikor vásárolhat szántót, és sajnos, hogy egy községben alig van egy-két gazda, kinek figyelme másfelé irányulna. Megszokták kegyelmeitek, hogy ha 10—20 hektó gabona felesleg van, alig várják, hogy kapóra jöjjön valamely szántó, csekély feleslegét is arra szánja s a mindennapin kívül teljesen kiüríti magtárját.

— Belátjuk azt miis, hogy nemcsak megélhetésünk, hanem jólletünk is egyedül az állattenyészéstől függ, de sem én, sem a velem hason sorsu gazdák 4—6 darab marha tartásánál többre nem terjeszkedhetnek, mert nincs takarmány.

— „Nincs takarmány”, az igaz, a székely gazda felfogása szerint, ki takarmány alatt szénakészletét érti. Készítnek Önök mesterséges takarmányt? Ugy-e bár sajnálják földjeiket luczerna, lóher, búkköny, sárga- és burgundi répával bevetni és azt száraz takarmánnyal megkésztetni; tegyenek csak otthon komoly számítást; egy köböl-féle föld magtermése 8—10 frt értékben; vagy 3—4 szekér takarmány ér többet?

— Igazat adunk a tanító urnak — veszi át a szót egy más — s megérdemli, hogy a magunk észjárása szerint megfontoljuk, hanem azt is fel tetszett hozni, hogy a kereskedés meghozza a konyhára valót, igen ám, de ha mindnyájan kereskedéshez fogunk, egyikünknek sem lesz haszna, egymásra licitáljuk a portékát, drágán veszünk, olcsón adunk.

Eljoltam készülő, hogy ily feleletet kapok, mert bárkit ösztökéltem még a kereskedés- és speciális termelésre, mindnyájan ily nézetben vannak, mi onnan van, hogy egy-két kereskedési ágnál többre nem is gondolnak s ez is összpontosul ezen szóban: bellérség. Oda kell törekedni, hogy minden vidék speciális kereskedést és termelést üzzön. Így az egyes ágakban teljes lesz szakértelmünk, tökélyre vihetjük; lesz kereslet, lesz pénz. Szpekulációink nem terv szerinti előleges megfontolás után történnek, hanem majmolásból, mert: itt Pálnak nagy haszna volt, megkísérlem én is és így egy egész sereg. Hanem ezen úgy részletes megbeszélgetése egy külön órát igényel; a jövő gyűlésre jöjjenek egy órával hamarabb s folytassuk e tétel megbeszélgetését. A „Székelyföld” pedig, ha üdvösnék, hasznosnak látja olvasó közönsége számára az ily csevegést, máskor is helyet kérünk becses lapja keretében.**)

Lécfalva, 1883. ápril 8.

Sipos Samu,
tanító.

*) Másra nem szorul.

**) Mindig szívesen látjuk.

Apróságok.

A házasság következményei. A nőül minden osztálynál más-más módon történik. A csizmadia papucs alá kerül. — A kőmives saját tűzhelyét alapítja. — A színész a tréfát egyszer komolyan megkísérli. — A börtönőr rabláncra veteti magát. — A halász hálójába kerül. — A tiszt háboruba vonul. — A lovász ohajainak célpontjához jut. — A pipereárus főköttő alá kerül. — A bérkocsist a házassági járomba, a földművest az eke elé fogják. — A hajós hor onyt vet a házasság kikötőjében. — A vegyész oldhatlan vegyületet csinál. — A kötélverő hurokra kerül és a bölcsész átlátja, hogy bolondot tett.

Mi van benne? Uram! mondá egy vendéglébeli törzsvendég, üres zsebem van és mégis van benne valami; mi az? — Mivel pedig senki se bírta a talányt megoldani, az illető kifordította zsebet és mondá: Nézzék! lyuk van benne!

Édes a hazaért meghalni. Az amerikai polgárháború idején egy yankee beszédet tartott, és a többi közt mondá: — Küzdjétek hazáért, polgárok, mert édes a hazaért meghalni! — Hát ön miért nem hal meg, polgártárs? kérdezé egyik kíváncsi hallgató. — A yankee pillanatig meghökkenve hallgatott, aztán mosolyogva mondá: Nem szeretem az édességeket!

Ezis munka. Urnő: Hallod-e, Julcsa, két óra hosszáig voltam oda, és a szoba meg sincs takarítva, se pedig törölget-

ve. Ujjnyi vastag por lepi a butorokat. Mit műveltél az egész időben? — A port engedtem leülepedni, nagyságos asszonyom!

Használ a szemnek. Apa: — Kedves orvos, attól tartok, hogy leányom megvakul, pedig ép férjhez menni szándékozik. Csakugyan nem tudom, mit tegyek. Orvos: — Csak adja férjhez minél előbb, mert a házasság bizonyára ki fogja nyitni szemét.

Munkás: Uram, az ég nevére könyörgök, adjon nekem munkát.

Ur: (szánakozva) Szívesen. Mi a foglalkozása?

Munkás: Én kérem alásan — toronygomb-aranyozó vagyok.

A kis Janika fa-lovának lábában nagy baj esett. A jólelkű papa enyhíteni akarva a kis angyal szomorúságát, addig dolgozik, míg a lábat megaptálja, mire a kis Janika egészen felvidulva így szól: A papa még sem olyan ostoba, mint a minőnek látszik.

A szebeni kis lutri.

Huzás április 18-án.
2. 45. 81. 87. 40.

Felelős szerkesztők:

T. Nagy Imre, Dr. Kádebó Ferencz,
Ifj. Dobay János.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Piaczi árak

		Kézdi-Vásárhely április 19.		Csik-Szereda április 18.		Sz. Udvarhely március 29.		Gy.-Sz.-Miklós április 14.	
		frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza	) tiszta	7	40	7	50	7	10	6	50
	) elegy	5	80	—	—	—	—	5	50
Rozs	) tiszta	5	—	5	—	5	60	6	—
	) elegy	4	50	4	50	4	—	5	75
Arpa	) tiszta	—	—	3	—	4	50	5	—
	) elegy	—	—	—	—	—	—	4	75
Zab		2	50	3	—	3	50	2	75
Törökbuza		5	—	5	35	6	40	6	—
Kása	) köles	10	—	10	—	—	—	8	50
	) árpa	—	—	—	—	—	—	—	—
Borsó		6	—	5	—	—	—	5	50
Lencse		8	—	—	—	—	—	—	—
Fuszulyka		5	—	6	50	5	—	5	80
Lenmeg		—	—	—	—	—	—	8	—
Kendermag		—	—	—	—	—	—	—	—
Bükköny		—	—	—	—	5	—	—	—
Pityóka		1	60	1	25	3	50	2	—
Marhahús		—	36	—	32	—	40	—	34
Disznóhús		—	40	—	40	—	48	—	48
Juh-hús		—	—	—	—	—	—	—	26
Szalona		—	80	—	80	—	72	—	75
Fagygyu		—	32	—	—	—	36	—	40
Malacz		1	50	1	80	—	—	1	20
Lud		1	—	—	—	—	—	—	90
Réce		—	45	—	—	—	80	—	65
Bárány	) fehér	2	30	2	25	2	50	2	17
	) fekete	3	20	2	60	3	—	3	33
Egy pár csirke		—	65	—	60	—	—	—	65
10 tojás		—	15	—	15	—	13	—	15

Sz. 164—1883.

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. Járásbíróság, mint tkvi hatóság részéről közhírré tetetik, hogy Szigeti István és neje Molnár Mária imecsfalvi végrehajtónak Szörcei Albertné sz. Csoma Józsefa imecsfalvi lakos végrehajtást szenvedő elleni 120 frt tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kovásznai kir. Járásbíróság területén lévő Imecsfalva község határában fekvő, az imecsfalvi 74. sz. tjkben A + alatt foglalt 204/1., 204/2., 314., 348, 356., 366., 366/1., 571., 693., 854., 1062., 1127., 1128., 1129., 1215., 1231., 1255., 1810., 1917., 2019., 2047., 2061., 2070., 2143. hr. szám alatti ingatlanokra az árverést 1927 frtban, ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1883. év május hó 29-ik napján délután 9 órakor Imecsfalván, a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagy készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám a kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kovácsnai kir. Járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság 1883. február hó 18-ik napján. 1—1

Egy gyakorlott
kereskedőseged
jó bizonyítványokkal ellátva
ajánlása folytán
azonnal alkalmazást nyer

Lázár Antal
szövet-, divat- és rövidáru-üzletében
Gyergyó-Szt.-Miklóson.

1—3

A városházi pince nyitva mindennap d. e. 11-től d. u. 1 óráig.

Pinczebor-árulás.

Tavaszi árjegyzék.

Literenkint.

1881. évbeli asztali bor	22 kr.
1882. „ uj bor	24 kr.
1879. „ jó asztali bor	26 kr.
1879. „ kitűnő asztali bor	32 kr.
1879. „ leányka	40 kr.
1879. „ som	50 kr.
1879. „ rizling	50 kr.
1872. „ finom vegyes cselnai	60 kr.
1872. „ ruszti asszabor	1 frt 20 kr.
1872. „ budai vörös bor	60 kr.
1872. „ Izabella ráczürmös	32 kr.

50 literen felüli vevőknek aránylagos árleengedés.

Üzlethelyiség (a városházi pince) nyitva mindennap d. e. 11 órától délután 1 óráig.

Egyszersmind tisztelettel tudatom, hogy saját lakásomon az „Unió-kert”-ben kitűnő **BORECEZET** kapható; ára literenkint 28 kr.

Kézdi-Vásárhelyt, 1883. április hó.

Teljes tisztelettel

Kölönte Mózes.

A városházi pince nyitva mindennap d. e. 11-től d. u. 1 óráig.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

KOVÁSZNAI és KERESZTESY női divat- és készöltöny-raktára. Brassó.

Alólírtak van szerencsénk értesíteni a n. érd. közönséget, hogy ne mulassza el i. b. megrendelésével árunk izléséről és minőségéről meggyőződést szerezni, minekutána huzamosabb összeköttetésünk a bel- és külföldi elsőrangú gyárosokkal azon kellemes helyzetbe emelt, hogy

minden évadra

nagy választékban a legújabbat igen előnyös és olcsó árakon szolgáltatjuk és pedig a közelebről megjött

selyem-, divat- és posztó-árakat,

u. m.: **női ruhakelmék**, (Beige mellé) kis és nagyobb mintában; **szőratlasz**, francia **cashmir** fekete és minden színben; továbbá **satint**, **mervelleus** és **faillek**; selyem és pamut francia **bársonyok**; **mosó-creton** és **satintok**, **mantillok** selyem, spanyol csipkével díszítve; **napernyők**, **kalapok** és minden **pipere-czikkek**.

Továbbá, mivel az elsőbb rangú szabók rendelkezésünkre állanak, rendelményeket **készruha-** és **öltönyökre** a legújabb izlés szerint elvállalunk.

A n. érd. közönség ebből szíves támogatását és gyakori megrendeléseit kérve és magunkat igen becses figyelmébe ajánlva, jegyzünk

1—4

kiváló tisztelettel

KOVÁSZNAI és KERESZTESY.

Minták kívánatra bérmentve küldetnek.

A gazdaközönség figyelmébe.

A tavaszi idény beálltával föl kívánom a n. érd. gazdaközönség becses figyelmét már

NEGYVENEGY ÉVE FÖNNÁLLÓ magkereskedésekre

hivni, úgy **gazdasági**, mint **vetemény-** és **virágmaivaimat** a leghitelesebb termelőktől szerezem be és részben saját természetmennyemet bocsátom eladás alá.

Kizárólag ez üzletággal foglalkozva, alkalmam van teljes figyelmemet erre fordítani, mi tisztelettel vevőimet pontos kiszolgáltatásról biztosítja.

Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Kiváló tisztelettel

TAUFFER FERENCZ,

az „Erdélyi gazdasági egyesület” bizományosa
Kolozsvárt, belközép-utca, 6 ik szám.

Ny. Szabó Albert gyorssajtóján Kézdi-Vásárhelyt.